

personer og 39.000 kr. for personer med invaliditet. De månedlige afdrag er fastsat til 300 kr.

Kommunernes udgifter i 1980 til hjælpemidler i alt, fratrukket afdrag på lån, anslås til ca. 560 mill. kr. fordelt med 430 mill. kr. til hjælpemidler excl. motorkøretøjer og 150 mill. kr. til motorkøretøjer, og tilbagebetaling på lån med 20 mill. kr. De tilsvarende tal er på FL 1980 anslået til henholdsvis 335 mill. kr., 155 mill. kr. og 17 mill. kr. De ændrede skøn skyldes først og fremmest oplysninger fra kommunernes budgetter for 1980.

Ved L 258 1980 er det fastsat at støtte til henholdsvis motorkøretøjer og invalideaggregater hertil ydes under hensyn til modtagerens økonomiske forhold. Besparelsen herved anslås i 1981 til 5 mill. kr. og i BO-årene til henholdsvis 7 mill. kr., 10 mill. kr. og 12 mill. kr. Der vil administrativt blive fastsat regler om betaling for almindelige hjælpemidler. Besparelsen herved anslås til ca. 45 mill. kr. på årsbasis fra 1981. Etableringen af et prisaf taleorgan indenfor hjælpemiddelområdet skønnes at ville medføre besparelser på ca. 45 mill. kr. på årsbasis.

Kommunernes udgifter til hjælpemidler m.v. skønnes herefter at blive 506 mill. kr. i finansåret 1981 og i BO-årene henholdsvis 544 mill. kr., 580 mill. kr. og 618 mill. kr.

51.02. Omsorgsarbejde m. v. I henhold til bistandslovens § 59 kan der ydes nødvendig hjælp til indretning af boliger for at gøre dem bedre egnede som opholdssted for personer med invaliditet eller med varig sygdoms- eller aldersbetinget svagelighed.

Endvidere kan der ydes støtte til dækning af udgifter til medhjælp og til særlig indretning af kollektivboliger for invalide- eller folkepensionister. Desuden kan der ydes støtte i henhold til bistandslovens § 60 til omsorgsarbejde for invalide- og folkepensionister samt personer over 55 år, der modtager enkepension. Tilskud til ovennævnte pensionister kan i henhold til § 61 ydes til abonnement til kollektive transportmidler samt, når helbredsmæssige grunde taler derfor, til befordring med individuelle transportmidler.

Kommunernes samlede udgifter i 1980 anslås til 300 mill. kr. På FL 1980 er udgifterne i 1980 anslået til ca. 250 mill. kr. Forhøjelsen af skønnet bygger på oplysninger om kommunernes budgetter for 1980. Udgifterne skønnes at udgøre 310 mill. kr. i finansåret 1981 og i BO-årene henholdsvis 320 mill. kr., 330 mill. kr. og 340 mill. kr.

4.33. Ophold uden for eget hjem.

ad tilskud.

51.01. Børns og unges ophold i daginstitutioner og offentligt formidlet dagpleje. Ifølge § 73 i bistandsloven betaler børnenes forældre for opholdet i daginstitutioner efter regler, der fastsættes af socialministeren. Efter § 64, stk. 3, betales dagpleje efter samme regler. Betalingen fastsættes således, at den til institutioner for børn under skolealderen udgør 35 pct. og for børn i eller over skolealderen udgør 25 pct. af udgifterne til ophold i institutionen. For institutioner, der omfatter børn såvel under som i skolealderen, herunder aldersintegrerede institutioner, fastsættes betalingen for hver aldersgruppe for sig til henholdsvis 35 pct. og 25 pct. For fritids- og ungdomsklubber fastsættes betalingen til højst 20 pct. af udgifterne til ophold på institutionen. Ved betalingen ses der bort fra ejendomsudgifter og udgifter til husleje og vedligeholdelse. Endvidere ses der bort fra udflytterbørnehavers særlige befordringsudgifter.

Ifølge § 4 i socialministeriets bekendtgørelse nr. 102 af 15. marts 1979 om betaling for ophold i daginstitutioner m.v. for børn skal det sociale udvalg lade betalingen bortfalde for indtægter under 40.000 kr. om året. Fripladsandelen aftrappes i femtedeale op til 80.000 kr. om året. Indtægtsgrensene forhøjes med 5.000 kr. pr. hjemmenværende barn under 18 år udover et. Udvalget kan i enkelttilfælde meddele fritagelse for betaling, navnlig hvor sociale eller pædagogiske grunde taler herfor.

Ved L 258, 1980 er reglerne om betaling for børns og unges ophold i daginstitutioner og offentligt formidlet dagpleje ændret med virkning fra 1. august 1981. Betalingen fastsættes herefter som udgangspunkt alene på grundlag af børnenes alder, forældrenes socialindkomst og antallet af børn i daginstitution eller dagpleje. Kommunerne kan efter såvel